

ת"פ 12672/02/18 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות טבריה נגד א ר

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 12672-02-18 מדינת ישראל נ' ר
תיק חיצוני: 499263/2017

בפני כבוד השופט יריב נבון
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל שלוחת תביעות טבריה
א ר
באמצעות עו"ד לחאם

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש ביום 6.2.2018 כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג ואיומים.
2. בישיבה שהתקיימה בתאריך 8.10.18 טען הסנגור, עו"ד לחאם, כי בהתאם לכללי הסמכות המקומית ולנוכח מקום מגורי הנאשם ומקום ביצוען של העבירות, לכאורה, אין לבית משפט השלום בטבריה סמכות מקומית לדון בעניינו של הנאשם ולכן יש להורות על העברת הדיונים לבית משפט השלום בנצרת.
3. המאשימה ביקשה לדחות את הבקשה. לטענתה, טענה מקדמית בדבר היעדר סמכות מקומית יש להעלות בהזדמנות הראשונה, אלא אם ניתנה רשות בית המשפט להעלותה בשלב מאוחר יותר. מאחר וטענה זו הועלתה בישיבה השישית בלא הסבר לכך, יש לדחותה. אף לגופו של עניין, מאחר ושלוחת תביעות נצרת מנועה מלטפל בתיק זה וזאת על מנת להימנע מניגוד עניינים, כתב האישום הוגש לבית משפט השלום בטבריה הנמצא ממילא בתחום שיפוט מחוז הצפון.

דין והכרעה:

4. הסמכות המקומית מוגדרת בסעיף 6(א) לחסד"פ, אשר קובע: "**דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם**". הכללים בדבר סמכות מקומית במשפט הפלילי - ידועים. מלשון הסעיף לא ניכרת העדפה של אחת הזיקות על פני רעותה, אך בפועל ניתנת הבכורה למקום ביצוע העבירה ורק בהינתן נימוק מיוחד מוכרע הדבר על ידי מקום מגורי הנאשם (י' קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק שני, מהדורה מעודכנת תשס"ט - 2009, עמ' 1242).
5. ראשית יובהר, כי מקובלת עליי עמדת המאשימה לפיה טענה בדבר היעדר סמכות מקומית יש להעלות בהזדמנות הראשונה ולא בישיבה החמישית, כשם שנעשה במקרה זה. בנוסף לדיונים אשר התקיימו בתיק העיקרי התקיים במסגרתו של תיק זה אף הליך מקדמי (גישור פלילי) במסגרתו התקיימו 3 ישיבות נוספות, אשר

אף בהן לא נטען דבר באשר לסמכות המקומית. לנוכח האמור, סבורני כי ראוי לדחות את הטענה בדבר היעדר סמכות מקומית על הסף, אך בשל שיהיו זה. על אף האמור אבחן את הטענה אף לגופה.

6. במקרה דנן, הן מקום מגורי הנאשם והן מקום ביצוע של העבירות הינו בנצרת כך שעל פניו הסמכות המקומית נתונה לבית משפט השלום בנצרת. קביעת מקום השיפוט במקום מגוריו של הנאשם או במקום ביצוע העבירה היא חשובה להבטחת האינטרסים של הנאשם. יש בה, על פניה, כדי לקדם את נוחות הנאשם בניהול משפטו בשל הקירבה למקום מגוריו. יש בה כדי להקטין את החשש כי הנאשם יאלץ לנהל את משפטו הרחק ממרכז חייו לצד הקשיים הקיימים ממילא בהתגוננות בפני אישום פלילי. עם זאת יש לזכור כי לעתים קיימות זיקות הקושרות את כתב-האישום לבתי-משפט או למחוזות שונים (ראו למשל בש"פ 1116/04 **ברדיצ'בסקי נ' מדינת ישראל**). במקרים אלה מסור לתביעה הפלילית שיקול-דעת בבחירת מקום העמדתו לדין של הנאשם. אין זה מתחייב כי הדיון יתנהל בקירבת מקום מגוריו של הנאשם. כב' הנשיא ברק (כתוארו אז) עמד על כך כי במקרה שבו קיימות מספר זיקות הקושרות את כתב האישום למחוזות שונים, נתון שיקול הדעת לתביעה בבחירת מקום ההעמדה לדין. כך, "**הדיון עשוי להתקיים בקירבת מקום ביצוע העבירה כדי להימנע מהטרחת עדי תביעה לבית משפט מרוחק**" (ראו לדוגמא בש"פ 8679/03 **אבו סקיק נ' מדינת ישראל**).

7. לצד אלה קיימות נסיבות שבהן יהיה באינטרסים או בזכויות אחרים המוטלים על הכף כדי להביא למסקנה שלפיה יש לסטות מכללי סמכות מקומית אלו ולקבוע מקום שיפוט שאינו קשור במקום ביצוע העבירה או במקום מגוריו של הנאשם. כך למשל מקרים שבהם העברת מקום הדיון מתבקשת על-ידי מי מן הצדדים להליך מטעמי מהירות ההכרעה בבית-משפט אחר שהעומס עליו פחות (ראו בש"א 1293/00 **איש ישי - חברה לביטוח בע"מ נ' רוימי**), יכולה היא להיות מבוססת על רצון מי מהצדדים להביא לדין בפני בית-משפט אחד בכמה כתבי-אישום נפרדים אם מטעמי יעילות ואם מטעמי ענישה מידתית של הנאשם (ראו ב"ש 129/80 **ינאי נ' עיריית חיפה**). רשימת המקרים והאיזונים בהקשר זה אינה רשימה סגורה.

8. אחד המקרים האפשריים להעברת מקום הדיון בדין פלילי - תוך סטייה מכללי הסמכות המקומית בדבר שיפוט במקום ביצוע העבירה או במקום מגוריו של הנאשם - הוא מקרה שמתעורר בו ספק באשר לשאלה אם ראוי הוא כי ההליך יתנהל בבית-המשפט המוסמך עקרונית לדון באישום על-פי כללי הסמכות המקומית הרגילים. מדובר במקרים שבהם העברת הדיון מתבקשת לא בשל טעמי נוחות או יעילות, שהם בעיקרם "חיצוניים" לאישום עצמו, אלא בשל טעמים מהותיים יותר, הקשורים דווקא בהליך עצמו. הפסיקה אף הכירה במקרים של העברת מקום הדיון מטעמים הקשורים בהבטחת מראית פני קיומו של הליך צודק והוגן ובהבטחת אמון במערכת בתי-המשפט, הנגזר מכך (ראו: ב"ש 533/82 **מדינת ישראל נ' צדיק**; בש"פ 7555/03 **מתתיהו נ' מדינת ישראל**; בש"פ 1962/04 **שרון נ' מדינת ישראל**).

9. במקרה דנן, משיקולים פנימיים ועניינים של המאשימה, לנוכח חשש לניגוד עניינים בניהולו של תיק זה על ידי שלוחת תביעות נצרת כנטען בתגובה, כתב האישום הוגש לבית משפט השלום בטבריה בניגוד לכללי הסמכות המקומית. הפסיקה הכירה, כאמור, בסמכותה של המאשימה להחליט, משיקולים ענייניים שונים כשם שנעשה במקרה זה, על הגשת כתב אישום לבית משפט אחר בנסיבות דומות. איני סבור כי יש לאלץ את המאשימה לנהל הליך בידעה מראש כי יוצר הוא ניגוד עניינים מובהק ולכן טוב עשתה המאשימה עת שקלה זאת עובר להגשת כתב האישום. סבורני כי הן לנוכח שיהיו הרב בהעלאת טענה זו והן מטעמים ענייניים הנתונים לשיקול דעת המאשימה, ומאחר וממילא כתב האישום הוגש לבית משפט זה אשר הינו בתחום שיפוט מחוז הצפון, החלטתי לדחות את הבקשה.

10. הסנגור יגיש תשובתו המפורטת לכתב האישום, לרבות פירוט זהות העדים עליהם הוא מוותר כך שניתן להגיש את הראיות בעניינם בהסכמה או בכפוף להסתייגויות מסוימות, וזאת תוך 7 ימים מהיום. במסגרת תגובתו יפרט הסנגור אף רשימת מועדים מוצעים לשמיעת הראיות במהלך חודשים נובמבר - דצמבר 2018. במידה ולא יפורטו מועדים כאמור, ייקבעו מועדים בהתאם ליומנו של בית המשפט ולא תתקבלנה בקשות דחייה.

החלטה זו תועבר לצדדים.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ט, 11 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.